

BUDOWNICTWO – UWAGI METODYCZNE

1. Badanie koniunktury w budownictwie metodą testu koniunktury wprowadzone zostało w GUS w lipcu 1993 r. Próba obejmuje 5000 jednostek prowadzących działalność budowlano-montażową zaklasyfikowaną według PKD 2007 do sekcji F. W związku z wprowadzeniem PKD 2007 dokonano przeliczeń szeregów czasowych od stycznia 2000 roku. Badanie prowadzone jest na podstawie ankiety miesięcznej.
2. Wyniki badania prezentowane są według:
  - klas wielkości: do 9 osób pracujących, 10-49 osób pracujących, 50-249 osób pracujących, 250 i więcej osób pracujących (podmioty o liczbie pracujących do 9 osób zostały objęte badaniem od 2006 roku),
  - województw (dane zbierane są od początku 2011 roku).Dane według działów PKD 2007 oraz województw opracowano metodą przedsiębiorstw.
3. Ankieta zawiera pytania o podstawowe cechy koniunktury w budownictwie: działalność budowlano-montażową, ogólną sytuację gospodarczą przedsiębiorstwa, bariery działalności, portfel zamówień, moce produkcyjne, zagwarantowany okres działania jednostki, produkcję, sytuację finansową, opóźnienia płatności za wykonane roboty, przewidywaną wielkość zatrudnienia, przewidywane ceny realizacji robót budowlano-montażowych.
4. Ankieta zawiera pytania diagnostyczne (odnoszące się do bieżącego miesiąca lub do ostatnich trzech miesięcy) i prognostyczne (obejmujące najbliższe trzy miesiące, z wyjątkiem pytania o aktualne moce produkcyjne, gdzie pytanie odnosi się do najbliższych miesięcy).
5. Na podstawie zebranych odpowiedzi obliczane są wskaźniki ważone przychodami ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów w cenach bieżących. Wskaźniki te przyjmują wartości z przedziału od -100 do +100. Dodatnia wartość wskaźnika oznacza dobrą koniunkturę, zaś ujemna – koniunkturę złą. Wzrost (spadek) wskaźnika oznacza poprawę (pogorszenie) koniunktury z punktu widzenia badanych podmiotów.
6. Wskaźniki koniunktury dotyczące pytań: 1, 2, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 obliczane są jako salda (różnice) między procentem podmiotów wybierających wariant pierwszy odpowiedzi (korzystny z punktu widzenia podmiotu) i wariant trzeci (niekorzystny). Wskaźnik koniunktury dotyczący pytania 10 obliczany jest jako saldo (różnica) między procentem podmiotów wskazujących na wariant trzeci i wariant pierwszy odpowiedzi. Wskaźniki dla pytania 3 obliczane są oddzielnie dla każdego wariantu odpowiedzi jako procentowy udział podmiotów wybierających dany wariant odpowiedzi w liczbie wszystkich respondentów wskazujących poszczególne bariery. Wskaźniki dla pytań

6 i 7 typu "ilościowego" są liczone metodą średniej arytmetycznej z wszystkich odpowiedzi na to pytanie: w przypadku pytania 6 – procent wykorzystania mocy produkcyjnych, a w przypadku pytania 7 – średnia ilość miesięcy zagwarantowanego okresu działania. Wskaźnik dla pytania numer 18 liczony jest jako średnia arytmetyczna procentu podmiotów wskazujących warianty pierwszy i drugi odpowiedzi (sytuacja korzystna dla podmiotu) minus procent podmiotów wybierających wariant trzeci odpowiedzi (sytuacja niekorzystna).

7. Wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury gospodarczej jest wskaźnikiem złożonym. Obliczany jest jako średnia arytmetyczna sald odpowiedzi na pytania dotyczące bieżącej (pyt. 2) i przewidywanej (pyt. 11) ogólnej sytuacji gospodarczej przedsiębiorstwa. Gdy wskaźnik jest większy od zera odnotowywany jest "dobry" klimat koniunktury. W przeciwnym wypadku klimat jest oceniany jako "zły".
8. Zbiory danych archiwalnych (miesięcznych) według PKD 2004 zawierają szeregi czasowe do grudnia 2008 roku.